

Když je doma jako doma

Lene Mayer-Skumanz

Fotolia | © ArdeaA

Jakub se zamyslel: „Tati, víš co je divné? Že já mám těch míst, kde jsem doma, víc. Tady jsem doma, na zahradě jsem doma, u babičky jsem doma, u Katky v pokojíčku jsem doma a v boudě budu taky doma. Někdy jsem doma i v lese, když jsem tam s někým, koho znám. Schválně, kolik „doma“ máš ty?”

Tatínek se také zamyslel: „Já to mám jednodušší. Jsem doma všude tam, kde je maminka a ty.”

Jakub se na něj s obdivem podíval: „Všude?! To je ti jedno, kde jsi?” – „Jo. Všude, kde se cítíte doma, jsem také doma, protože se máme rádi,” dodal s jistotou. – Jakubovi to ale přesto nedalo: „Ty jsi doma, kde jsme my doma, ale kde jsou doma ti, kteří nikoho takového nemají?” – „Tak to opravdu nevím, možná u Pána Boha, protože ten nás má rád všechny.” – Jakub souhlasil: „To by šlo. Ale stejně by měl každý mít někoho, u koho je doma. A Bůh by měl mít taky někoho, u koho je doma.”

Vyber si ze tří možností, napiš nebo nakresli!

- **U koho je asi doma Bůh?**
- **Jaky to mohlo vypadat u Pána Boha doma?**
- **Jak by to vypadalo u vás doma, kdyby tam byl opravdu doma i Bůh!**